

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 063885 17 Gž
Brčko, 11.08.2017. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Gligorević Ruže, kao predsjednika vijeća, Lucić Josipe i Kovačević Maide, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja J. A. iz B., zastupanog po punomoćniku Z. M., advokatu iz B., protiv tuženih K. M. i K. M.1, oboje iz B., oboje zastupani po punomoćniku M. M., advokatu iz B., J. N. iz B., zastupanog po privremenom zastupniku R. S., advokatu iz B. i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zastupanog po Pravobraniteljstvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, radi utvrđenja i predaje u posjed, v.sp. 70.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 063885 13 P od 17.01.2017. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 11.08.2017. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tužitelja J. A. iz B. se ODBIJA kao neosnovana i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 063885 13 P od 17.01.2017. godine POTVRĐUJE.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 063885 13 P od 17.01.2017. godine (u daljem tekstu prvostepena presuda) odlučeno je kako slijedi:

„Tužbeni zahtjev tužioca koji glasi:

„UTVRĐUJE SE da je tužilac J. A. sin E. iz B., nosilac prava građenja, posjednik i vlasnik sa dijelom 1/1 nekretnina označenih kao kp. br. 1/158 „G.“ u površini od 274 m², upisana u zk. ul. br. ... k.o. B. i kp. br. 1/263 oranica „F.“ u površini od 129 m², upisana u zk. ul. br. ... k.o. B., odnosno po novom premjeru kp. br. ... cijela i dio kp. br. 1513/5 iz pl. br. ... k.o. B. 1, a što su tuženi K. M. sin M. iz B., K. M.1 kći Š. iz B., J. N. sin A. iz B. i Brčko

distrikt BiH dužni trpiti i priznati, te dozvoliti da se tužilac J. A. sin E. iz B. upiše sa dijelom od 1/1 na navedenim nekretninama u zemljišno-knjižnim evidencijama i katastarskom operatu, na osnovu ove presude, a sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

OBAVEZUJU SE TUŽENI K. M. sin M. iz B., K. M.1 kći Š. iz B., J. N. iz B. i Brčko distrikt BiH da tužiocu J. A. sinu E. iz B. predaju u posjed i slobodno raspolaganje nekretnine označene kao kp. br. 1/158 „G.“ u površini od 274 m², upisana u zk. ul. br. ... k.o. B. i kp. br. 1/263 oranica „F.“ u površini od 129 m², upisana u zk.ul.br. ... k.o. B., po novom premjeru kp. br. 1513/4 cijela i dio kp. br. 1513/5, obje upisane u pl. br. ...k.o. B. 1, a koji zauzeti dijelovi po izlaganju odgovaraju nekretninama označenim kao kp. br. 407/1, cijela i dijelu kp. br. 407/2, obje upisane u zk. ul. br. ... k.o. B. 1, Privremeni registar, a sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja,“ SE ODBIJA.

Tužilac je dužan naknaditi tuženim troškove parničnog postupka i to: prvotuženom i drugotuženoj u iznosu od 5.750,00 KM, a četvrtotuženom u iznosu od 2.810,00 KM, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

Protiv prvostepene presude, žalbu je blagovremeno izjavio tužitelj J. A. iz B. (u daljem tekstu tužitelj) zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom ovom sudu da žalbu uvaži i prvostepenu presudu ili preinači i u cjelosti usvoji tužbeni zahtjev i dosudi mu troškove parničnog i žalbenog postupka ili ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Tuženi J. N. iz B. i Brčko distrikt Bosne i Hercegovine nisu odgovorili na žalbu tužitelja, dok su tuženi K. M. i K. M.1, oboje iz B. (u daljem tekstu tuženi) odgovorili na žalbu, a u odgovoru pobijaju žalbene razloge i navode i potvrđuju zakonitost prvostepene presude. Predlažu ovom sudu da žalbu tužitelja odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostepenu presudu.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u smislu odredbe člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine” broj 8/09, 52/10 i 27/14- u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku), ovaj sud je ocijenio da žalba nije osnovana i odlučio je kao u izreci ove presude iz razloga koji slijede:

Predmet raspravljanja i odlučivanja u ovoj parnici je zahtjev tužitelja, kako ga je odredio pismenim podneskom od 05.01.2017. godine, prvo da se utvrdi da je on vlasnik i posjednik, te nositelj prava građenja sa dijelom 1/1 na nekretninama zemljišnoknjižnih oznaka kao u izreci prvostepene presude, a potom zahtjev da se upiše u zemljišnoknjižnim evidencijama i

katastarskom operatu sa dijelom od 1/1 na navedenim nekretninama, te konačno i zahtjev da mu ove nekretnine tuženi predaju u posjed i slobodno raspolaganje, uz zahtjev za dosudu troškova parničnog postupka.

Tužbeni prijedlog tužitelj temelji na tvrdnji da je vlasnik sa dijelom od 2/3 nekretnina označenih kao k.p. broj 1/158, gradilište u površini od 274 m², upisanih u zk.ul.br. ... k.o. B., kojim po katastarskom operatu odgovaraju nekretnine iz Pl.br. ... k.o. B. 1, da je tuženi J. N. iza J. A.1 naslijedio 1/4 nekretnina upisanih u zk.ul.br. ... k.o. B., odnosno u Pl. br. ... k.o. B. 1, da je svoj dio tih nekretnina prodao tuženim K. M. i K. M.1, a da je i dalje bez pravnog osnova ostao upisan sa dijelom od 1/3, da su tuženi K. M. i K. M.1 na kupljenim nekretninama izgradili kuću, te da su u postupku izlaganja postali vlasnici nekretnina upisanih u zk. ul. broj ... k.o. B. 1 Privremeni registar, čija površina je znatno veća od površine nekretnine koju su kupili od tuženog J. N., da je zbog toga urbanistička parcela na kojoj je izgrađena porodična kuća K. M. i K. M.1 znatno veća od katastarske parcele i da je ta razlika u površini na njegovu štetu, da je on (tužitelj) „darovanjem od ostalih suvlasnika i suposjednika stekao cjelokupan idealni dio na nekretninama iz zk.ul.br. ... k.o. B., odnosno Pl.br. ... k.o. B. 1“.

Postavljenom tužbenom zahtjevu tuženi su iskazali protivljenje raznim prigovorima, pa su tako tuženi K. M. i K. M. iskazali protivljenje prigovorom nedostatka pasivne legitimacije, navodom „da se iz prijedloga presude može utvrditi da tužitelj traži pravo građenja na k.p. broj 1/158 Gradilište u površini od 274 m² upisana u zk.ul.br. ... k.o. B. na kojem oni nisu upisani kao nositelji prava građenja“, a zatim i tvrdnjom da su oni od tuženog J. N. kupili k.p. broj 407/2 te se na istoj uredno uknjižili kao nositelji prava građenja, da je tužitelj bio prisutan iskolčavanju pomenute parcele označene kao k.p. broj 407/2 i da nije stavio nikakve primjedbe, zbog čega im nije jasno zašto je (u odnosu na njih) podnesena tužba, dok je tuženi Brčko distrikt Bosne i Hercegovine iskazao protivljenje prigovorom nedostatka aktivne legitimacije, navodom „da tužitelj traži povrat k.p. 1514/4, a nije ni vlasnik iste“, zatim i tvrdnjom da je tužba neuredna, obzirom da tužitelj nije tužbom obuhvatio sve suvlasnike iz zk.ul.br. ...k.o. B., da bi u konačnom istakao i prigovor zastare potraživanja, pa kako taj prigovor nije obrazložio (samo je naveo da „ističe prigovor zastare potraživanja“), nije stvorena obveza da se sud o istom očituje, a privremeni zastupnik tuženog J. N. je samo osporio postavljeni tužbeni zahtjev.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu, polazeći od činjeničnih tvrdnji na kojima tužitelj temelji tužbeni zahtjev, te činjeničnih tvrdnji i argumenata sa kojima su se tuženi suprostavili tužbenom zahtjevu i pozivajući se na rezultate rasprave (dokaze koji su trebali potvrditi ili pobiti njihove zahtjeve i navode):

da je uviđajem na licu mjesta i vještačenjem po vještaku geodetske struke J. D. utvrđeno da su predmet ovog spora nekretnine po novom premjeru označene kao parcela broj 1513/4, kojoj po starom premjeru odgovaraju zemljišnoknjižne čestice označene kao k.č. broj 1/158 i dio parcele broj 1513/5, kojoj po starom premjeru odgovaraju zemljišnoknjižne čestice označene kao k.č. broj 1/263 i k.č. broj 1/234,

da su sporne nekretnine bile u sastavu parcele broj 1513 dvorište od 5.199 m² i zgrada od 1.398 m² upisane u Pl. broj ... k.o. B. 1 kao Opštenarodna imovina, koja parcela je spiskom promjena broj 6/63 cijepana na parcelu broj 1513/1, parcelu broj 1513/2 i parcelu broj 1513/3, koje su dodijeljene drugim osobama koje nisu stranke u ovom postupku, i na parcelu broj 1513/4 (sporna parcela) koja se sastojala od dvorišta od 410 m² i kuće od 96 m², i gdje se „upisuje kao korisnik društvena svojina na ime J. A.1“ (djed tužitelja), sve dok nije promijenila površinu dvorišta u 437 m², s tim što je površina kuće ostala 96 m², a kao korisnik društvenog vlasništva i dalje je ostao upisan u Pl. broj ... k.o. B. 1 J. A.1 sa 1/1,

da je, na osnovu zahtjeva Imovinsko pravne službe broj ... od 07.02.1983. godine, spiskom promjena broj 6/84 parcela broj 1513/4 cijepana na parcelu broj 1513/4 dvorište 178 m² i kuća 96 m² i parcelu broj 1513/5 njiva površine 259 m²,

da je rješenjem Skupštine opštine Brčko broj ... od 02.12.1987. godine, iz posjeda korisnika J. A.1 izuzet dio parcele broj 1513/5 i to zemljišnoknjižna čestica k.č. broj 1/263 upisana u z.k. ul. br. ... k.o. B. (neizgrađeno gradsko građevinsko zemljište) i data uz naknadu, dok je tim istim rješenjem (od 02.12.1987. godine) u korist SIZ-a komunalnih djelatnosti preneseno pravo raspolaganja sa dotadašnjeg nositelja opštine Brčko na neizgrađenom gradskom građevinskom zemljištu označenom kao k.č. broj 1/234 (također dio katastarske parcele broj 1513/5),

da je u postupku određivanja naknade za izuzete nekretnine, odnosno za gore pomenutu k.č. broj 1/263 iz z.k. ul. broj ... k.o. B., za J. A.1 pristupio njegov sin J. N. (ovdje tuženi) i da je tada utvrđena ukupna naknada u iznosu od 844.577,00 dinara, koja je nakon potpisivanja sporazuma isplaćena na ruke J. N.,

da su potom, rješenjem SIZ-a komunalnih djelatnosti Brčko broj ... od 22.12.1987. godine, gore pomenute k.č. broj 1/234 i k.č. broj 1/263, koje čine katastarsku parcelu broj ... i jednu građevinsku cjelinu čija je trajna namjena izgradnja obiteljske stambene zgrade, zajedno sa k.č. broj 1/262 gradilište od 79 m² (kojoj odgovara katastarska parcela broj 1514/4), dodijeljene na korištenje radi izgradnje obiteljske stambene zgrade J. N. i J. M., pa je na osnovu tog rješenja spiskom promjena broj 189/88 u Pl. broj ... k.o. B. 1

parcela broj ... i upisana kao društveno vlasništvo, a kao korisnici društvenog vlasništva su upisani J. N. i J. M. sa po 1/2,

da su Ugovorom o kupoprodaji od 01.08.2007. godine, Ov.br. ..., J. N. i J. M. prodali tuženim K. M. i K. M.1 svoje nekretnine (kuću i zemljište), odnosno sporne nekretnine označene kao parcela broj 1513/5 F. njiva 2. klase u površini od 260 m², parcela broj 1514/4 F. njiva 2. klase u površini od 46 m² i parcela broj 1515/3 F. njiva 2. klase u površini od 33 m² upisane u Pl. broj ... k.o. B. 1, kojim po starom premjeru odgovaraju nekretnine označene kao k.č. broj 1/234 gradilište u površini od 130 m², k.č. broj 1/263 gradilište u površini od 129 m² i k.č. broj 1/262 gradilište u površini od 79 m² upisane u zk.ul.br. ... k.o. B.,

da su prilikom digitalizacije katastarskih planova (radi izlaganja na javni uvid) predmetne parcele pretrpile prenumeraciju, tako da je parcela broj 1513/4 dobila novi broj 407/1, dok je parcela broj 1513/5 dobila novi broj 407/2,

da je parcela po digitalnim katastarskim planovima označena kao k.p. broj 407/2 u naravi okućnica dvorište u površini od 230 m² i stambena zgrada u površini od 108 m² izložena 30.09.2010. godine i da je u Popisni list broj ... k.o. B. 1 kao vlasnik upisan Brčko distrikt Bosne i Hercegovine sa obimom prava vlasništva na zemljištu 1/1, dok su tuženi K. M.1 i K. M. upisani sa pravom građenja sa po 1/2, dok parcela po digitalnim katastarskim planovima nekretnina označena kao kp. broj 407/1 nije izložena,

da je prema nalazu i mišljenju vještaka geodetske struke cijepanje parcele broj 1513/4 izvršeno sukladno izvodu iz urbanističkog plana, te da nije bilo odstupanja od važećih katastarskih i gruntovnih planova, a da skica lica mjesta pokazana od strane tužitelja ne odgovara niti jednom preklapanju plana, odnosno da je granica između gore pomenutih k.p. broj 407/1 i k.p. broj 407/2 po izlaganju identična sa ranijom granicom između parcele broj 1513/4 i parcele broj 1514/3, koje skupa čine jednu urbanističku parcelu s jedne strane i parcele broj 1513/5 i parcele broj 1514/4, koje sa parcelom broj 1515/3 čine drugu urbanističku parcelu s druge strane, a ista je granica i po starom premjeru, kao i digitalnim planovima, zbog čega po zvaničnim dokumentima granica nikada nije mijenjana i nema zauzeća tužiteljeve parcele,

da je parcela broj 1513/5, kojoj po starom premjeru odgovaraju gruntovne (zemljišnoknjižne čestice) k.č. broj 1/263 i k.č. broj 1/234, naprijed navedenim odlukama prvo u dijelu bila izuzeta od J. A. 1(k.č. broj 1/263), a u dijelu je preneseno pravo raspolaganja sa opštine B. (k.č. broj 1/234), da bi potom ta parcela broj 1513/5 bila prenesena prvo na SIZ komunalnih djelatnosti, a zatim na J. N. i J. M., koji su je prodali tuženim K. M. i K. M.1,

da je parcela broj 1513/4, kojoj po starom premjeru odgovara k.č. broj 1/158, ostala upisana u katastarskom operatu na imenu J. A.1 kao korisnika sa 1/1 sve do 2005. godine, kada je spiskom promjena broj 228/2005, a na osnovu rješenja o nasljeđivanju broj ... od 10.12.1991. godine, u Pl. br. ... k.o. B. 1 uknjižena na ime J. Š., J. E., J. N. i M. Z. sa dijelom od po 1/4, kao nasljednika J. A.1,

da se potom spiskom promjena broj 308/2005, a na osnovu rješenja o nasljeđivanju broj ... od 08.11.2005. godine, u Pl. br. ... k.o. B. 1 na dijelu od 1/4 J. E. kao korisnici društvenog vlasništva upisuju njegovi nasljednici J. F., J. A.2 i J. A.3 (ovdje tužitelj) sa dijelom od po 1/12,

da je u konačnom u P.l. broj ... k.o. B. 1 gdje je upisana parcela broj 1513/4 tužitelj upisan kao korisnik društvenog vlasništva sa dijelom od 8/24, kao i tuženi J. N., dok je u zemljišnoj knjizi u z.k.ul.br. ... k.o. B. gdje je upisana k.č.broj 1/158 tužitelj upisan kao nositelj prava građenja sa 2/3 (stekao to pravo na osnovu rješenja o nasljeđivanju broj ... od 22.12.2005. godine, Ugovora o darovanju sklopljenog 14.03.2007. godine, Ov.broj ... i Ugovora o poklonu OPU... od 07.02.2013. godine), dok je tuženi J. N. upisan kao nositelj prava građenja sa 1/3,

obzirom da su tužitelj i tuženi J. N. nositelji prava građenja na parceli broj 1513/4 (kojoj po starom premjeru odgovara k.č. broj 1/158), a da su tuženi K. M. i K. M.1, nositelji prava građenja na parceli broj 1513/5 (kojoj po starom premjeru odgovara k.č. broj 1/263, a za koju tužitelj smatra da treba da bude u sastavu parcele broj 1513/4), te da je tuženi Brčko distrikt Bosne i Hercegovine vlasnik zemljišta,

prvostepeni sud je zaključio da je tužitelj aktivno legitimiran, jer kao nositelj prava građenja na parceli broj 1513/4 „ima pravni interes za podnošenje tužbenog zahtjeva na način“ opredijeljen podneskom od 05.01.2017. godine, a da su tuženi pasivno legitimirani, obzirom da su upisani kao nositelji prava građenja na parceli broj 1513/5, te stoga nema mjesta odbacivanju tužbe kako su to tuženi tražili,

a, obzirom da je utvrdio da tužitelj nije isključivi nositelj prava građenja na parceli broj 1513/4, kojoj odgovara k.č. broj 1/158 starog premjera, već u dijelu od 2/3, a tuženi J. N. sa dijelom od 1/3 i da je sa istim pravom upisan u katastarskom operatu i zemljišnim knjigama, te da su i jedan i drugi pravo građenja na toj parceli stekli nasljeđivanjem iza J. A.1 i da tuženi K. M. i K. M.1 i Brčko distrikt Bosne i Hercegovine ne drže tu nekretninu u posjedu, a da k.č. broj 1/263 kojoj odgovara parcela broj ... tužitelj i tuženi J. N. nisu naslijedili iza J. A.1, niti je tužitelj dokazao da je nositelj prava građenja na toj nekretnini (na parceli broj 1513/5, kojoj odgovara k.č. broj 1/263 starog premjera),

te, budući da se u ovom (parničnom) postupku ne može odlučivati o zakonitosti provedenog upravnog postupka, u kojem je iz posjeda J. A.1 izuzeta k.č. broj 1/263 i u kojem mu je određena naknada, obzirom „da je rješenje Skupštine opštine Brčko od 02.12.1987. godine (kojim je od J. A.1 izuzeta parcela 1/263) pravosnažno provedeno u zemljišnim knjigama“,

prvostepeni sud je zaključio „da tužitelj nije dokazao da ima valjan pravni osnov po kome je stekao pravo vlasništva, odnosno pravo građenja na spornom dijelu nekretnine da bi stoga tuženi bili dužni mu istu predati“, pa je pozivom na odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 11/01, 8/03, 40/04, i 19/07 - u daljem tekstu Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima) o sticanju prava vlasništva (član 22.), o pravu građenja (član 74.), o osnivanju i zaštiti prava građenja (članovi 80., 82. i 85.), kao i na ranije važeću odredbu Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 6/80), o sticanju prava vlasništva (član 20.), sudio kao u izreci presude, nije prihvatio tužbeni zahtjev, te kako su tuženi postavili opredijeljen zahtjev za naknadu parničnih troškova, a uspjeli su u parnici, na temelju odredbe člana 119. stav 1. Zakona o parničnom postupku obvezao je tužitelja da im naknadi troškove parničnog postupka, a kako tužitelj ne pobija odluku o troškovima, već je veže za svoj uspjeh u parnici, nije predmet razmatranja žalbenog vijeća.

Ovo su u bitnom razlozi prvostepenog suda zbog kojih je odlučio kao u izreci svoje presude.

Nezadovoljan prvostepenom presudom, tužitelj u žalbi kroz oba žalbena razloga u bitnom tvrdi da je „prvostepeni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, a zbog tako pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u ovom slučaju došlo je i do pogrešne primjene materijalnog prava“, a svi odlučni žalbeni razlozi i navodi kako su izloženi u žalbi mogu se svesti na dva: 1. „da su se u toku postupka pojavile nove činjenice i novi dokazi koji su uticali na to da činjenično stanje nije potpuno utvrđeno“, odnosno „da su u toku postupka ostale nerazjašnjene činjenice da li je kp. broj 1/263 starog premjera (1513/5 novog premjera) izuzeta od prednika tužitelja J. A.1 na zakonit način ili ne, tj. da li je tuženi J. N. imao ovlaštenje da u ime J. A.1 može provesti postupak izuzimanja zemljišta i naplatiti naknadu“ i 2. „da postupak izlaganja nekretnina nije bio proveden na zakonit način“, kako kaže, zato što „prilikom izlaganja nekretnina koje su vođene na imenu tuženog J. N., nije bio prisutan on (tužitelj J. A.) iako je dužnost V. za izlaganje nekretnina bila da pozove i njega da učestvuje u postupku izlaganja nekretnina zajedno sa J. N.“.

Takve, međutim, tvrdnje tužitelja ovaj sud nije našao osnovanim, jer je protivno njegovim žalbenim navodima ocijenio da je na podlozi činjeničnog

stanja utvrđenog na temelju predloženih i izvedenih dokaza i uvažavajući činjenice na kojima je tužitelj utemeljio tužbeni zahtjev prvostepeni sud pravilno utvrdio sve činjenice i okolnosti o kojima se vodi spor i koje su relevantne za odlučivanje o postavljenom tužbenom zahtjevu sa aspekta odredbi Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima i ranije važećeg Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima o sticanju i zaštiti prava vlasništva i prava građenja, kao i o osnivanju prava građenja, po kojima se postavljeni tužbeni zahtjev u korelaciji sa prigovorima tuženih raspravlja i prosuđuje.

Stečeno uvjerenje da tužitelj nije dokazao da ima valjan pravni osnov za sticanje prava vlasništva (prema odredbi člana 22. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, a i prema odredbi člana 20. Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima to su pravni poslovi kojima je cilj sticanje prava vlasništva, odluke državne vlasti upravljene na sticanje prava vlasništva, nasljeđivanje i zakon), odnosno prava građenja (prema odredbi člana 78. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima nositelj prava građenja je osoba u čiju korist je to pravo osnovano ili je na nju prešlo) na spornim nekretninama i da stoga tuženi nisu dužni sporne nekretnine predati mu u posjed, prvostepeni sud je utemeljio na gore pomenutim činjenicama za koje je imao podlogu u provedenim dokazima (prvenstveno u geodetskom vještačenju i pismenim dokazima) i opravdao je opširnim i pravilnim razlozima činjenične i materijalnopravne naravi, koje i ovaj sud prihvaća.

Time u pravcu istaknutih žalbenih razloga i relevantnih navoda, ovaj sud nalazi da nisu učinjeni propusti materijalnopravne naravi (da je prvostepeni sud povrijedio pravila o osnovanosti tužbenog zahtjeva), kao ni propusti činjenične naravi (da je iz provedenih dokaza prvostepeni sud izveo pogrešne činjenične zaključke o osnovanosti tužbenog zahtjeva) o kojima govori žalba tužitelja.

Prije svega, odgovor na prvo pitanje zbog kojeg pobija prvostepenu presudu da li je Skupština opštine Brčko rješenjem broj ... od 02.12.1987. godine, bez učešća njegovog djeda J. A.1, koji je bio nositelj prava korištenja, mogla iz njegovog posjeda izuzeti neizgrađeno gradsko građevinsko zemljište označeno kao k.č. broj 1/263, ukoliko tuženi J. N., koji je zastupao J. A.1 (svoga oca) u tom upravnom postupku i koji se suglasio sa izuzimanjem, nije imao valjanu punomoć, tužitelj ne može tražiti od parničnog suda, odnosno u parničnom postupku. Jer, pomenuto rješenje Skupštine opštine Brčko od 02.12.1987. godine, je upravni akt (akt prvostepenog upravnog organa – Skupštine opštine Brčko), čija se zakonitost i pravilnost jedino mogla preispitivati u upravnom postupku, radi čega o tom rješenju parnični sud nije ni mogao raspravljati, niti je predmet tužbenog zahtjeva bilo, niti je moglo biti, utvrđenje ništavosti tog rješenja donesenog u upravnom postupku. Stoga i ovaj sud drži da je pravilan zaključak prvostepenog suda da

sud u parničnom postupku nije nadležan da odlučuje o zakonitosti odluke (rješenja od 02.12.1987. godine) koja je donesena u upravnom postupku.

Drugi žalbeni prigovor, kojim pobija prvostepenu presudu, je tvrdnja tužitelja da je i on trebao biti prisutan u postupku izlaganja nekretnina u vlasništvu tuženog J. N., je obzirom na izložena utvrđenja bez uticaja, kako na odluku o postavljenom tužbenom zahtjevu, tako i na odluku Vijeća za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanje prava na zemljištu. Naime, tužitelj nikada nije bio upisan kao posjednik parcele broj 1513/5, odnosno kao nositelj prava građenja k.č. broj 1/263, što ne spori ni tužitelj, pa imajući u vidu navedeno, Vijeće za izlaganje podataka na nekretninama i utvrđivanje prava na zemljištu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nije niti bilo dužno da ga, sukladno odredbama članova 228.-242. Zakona o registru zemljišta Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 11/01, 1./03, 14/03, 19/07, i 2/08), poziva da učestvuje u izlaganju nekretnina koje su se vodile na tuženom J. N.. Osim toga, Vijeće oglasom određuje, posebno za svaku katastarsku opštinu, mjesto i vrijeme kada će početi izlaganje podataka i obavještava sve osobe koje polažu pravo ili imaju pravnog interesa na nekretninama u odnosnoj katastarskoj opštini da su dužna da u određeno vrijeme dođu u prostorije Vijeća u katastarskoj opštini u kojoj se vrši izlaganje podataka i da daju potrebne podatke o nekretninama i pravima na nekretninama, a oglas se objavljuje putem sredstava javnog informiranja i to najkasnije 60 (šezdeset) dana prije početka izlaganja podataka, pa je tužitelj, ukoliko je smatrao da polaže neko pravo na izložene nekretnine, na taj način mogao učestvovati u postupku izlaganja gore pomenute nekretnine.

Imajući u vidu da ovaj sud pravilnost i zakonitost prvostepene presude ispituje u granicama žalbenih navoda, a da kod izloženog žalbeni razlozi i navodi zbog kojih tužitelj pobija prvostepenu presudu nisu osnovani, te kako je ocijenjeno da je prvostepeni sud na podlozi, temeljem predloženih i provedenih dokaza (obveza je stranaka da prikupljaju dokaznu građu i izvode dokaze i ukoliko ne dokažu činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i navode snose rizik nedokazanosti i gube parnicu) pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja pravilno primijenio odredbe materijalnog prava o sticanju i zaštiti prava vlasništva i prava građenja, i kako je sud tužitelju dužan pružiti pravnu zaštitu u okviru tužbenog prijedloga, činjenica navedenih u tužbi i utvrđenih u postupku u onom obimu u kojem mu to dozvoljavaju relevantne odredbe materijalnog prava, a kako tužitelj predloženim i izvedenim dokazima nije dokazao da je stekao pravo vlasništva i pravo građenja spornih nekretnina nije ovlašten tražiti predaju spornih nekretnina u posjed, pa kako prvostepeni sud nije počinio ni povrede odredaba parničnog postupka na koje sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je žalbu tužitelja kao neosnovanu odbiti i prvostepenu presudu potvrditi na osnovu odredbe člana 335. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Ruža Gligorević